

ffjernefte Betænkelfighed ved den halve Rentegaranti; jeg er fuldstændig overbevist om — og hvis Nogen nærrede alvorlig Tvivl, kunde jeg fremlægge en hel Del Data, som tydeligt vilde vise det — at der ikke er nogen Risiko for Staten ved at overtage denne Garanti, som vil lette Optagelsen af Prioritetslaan og de første Stamaktier, eller hvilken Form Entrepreneurerne ville bruge, og at der heller ikke vil være nogen Risiko med Hensyn til den gennemgaaende Trafik, naar den bliver til Alvor ved en tilsvarende Bane i Holsten, enten den nu kommer til at gaa til Hamborg eller ad Lübeck til, hvorom der ogsaa har været Tale. I dette Tilfælde kan Regjeringen ogsaa uden Risiko for Statskassen gaa ind paa Rentegaranti for $\frac{3}{4}$ af Anlægs-kapitalen, men der er en anden Betænkelfighed, nemlig at denne Rentegaranti efter den Fortolkning, man for har set fra Regjeringens Side, skal kunne blive noget ganske Andet, end hvad der er tilfjettet. Der er i og for sig ikke Spor af Risiko ved at overtage Rentegaranti for det Halve eller i det andet Tilfælde, jeg omtalte, for $\frac{3}{4}$ af Anlægs-kapitalen; men hvis Regjeringen skulde ville anvende den Fortolkning, som den tidligere har brugt, nemlig at den ikke ved „den bevislig anvendte Anlægs-kapital“ forstaaer den Kapital, der virkelig gaar med til at bygge Banen, hvorimod den tillader Vedkommende at medregne det Kurrstab, som fremkommer ved Salget af Aktierne, vil den Indskrænkning, her gives, kunne vinde ganske hort. Naar man regner Kurrstabet til $\frac{1}{4}$, vil Regjeringen kunne komme til at garantere Alt, hvad det koster at anlægge Banen, og vil man give Fantastien frit Spillerum, og vil Regjeringen gennemføre dette efter min Mening aldeles vigtige Princip at lade Kurrstabet komme med i Beregning, kan Garantien komme til at gjælde det Hele, dersom der sælges til det Halve. Der er der en Risiko og en Fare. Hvis den ærede Minister, om ikke gennem en Bestemmelse i Loven, saa blot ved en Udtalelse af sin Opfattelse af, hvorledes Regjeringen vil anvende den hele Bestemmelse, vilde give Thinget en Sikkerhed, er jeg overbevist om, at vi med den fuldstændigste Fortrustning kunne ved-

tage Garantien. Naar jeg ikke stiller mig paa det lokale Standpunkt, som Hensynet til min Valgkreds kunde paalægge mig, men paa et almindeligt Standpunkt, maa jeg sætte Pris paa, at Regjeringen i Genhold til hvad vi talte om under Finanslovens Behandling med Hensyn til det Fjernbanespørgsmaal, som dengang kom op, vil give os denne Tilskifring. Naar det sker, nærer jeg det Haab, at Thinget uden nogensomhelst Betænkelfighed vil gaa ind paa det Forslag, her foreligger. Om vi end maatte have flaaet Forholdet fast ved den Udtalelse, Finansudvalget har gjort gjældende gennem mig som Ordfører, synes det mig paa den anden Side heldigt, om vi dog kunde faae noget større Betryggelse derigjennem, at den ærede Minister, da dette Udtryk igjen er kommet frem, vilde udtale sig bestemt derom.

O. Christensen: Thinget kender mig jo og veed, at jeg ikke er den varmeste Anbefaler af de jydffe Fjernbaner, men det er aldeles ikke, fordi de angaa Fylland. Naar der opstaar finansielle Betænkelfigheder hos mig, er det mig altid aldeles ligegyldigt, om hvilke Anlæg Spørgsmaalet dreier sig, og jeg staar akkurat paa samme Maade ligeoverfor det Fjernbaneanlæg, som dette Lovforslag bebuder, thi jeg kan ikke se Andet, end at vi — havde jeg nær sagt — efterhaanden komme i et helt Uføre. For det Første kan jeg især efter hvad den ærede sidste Taler har bemærket, ikke indse, hvor Grændsen omtrent vil blive for den Rentegaranti, som Staten skal præstere, eftersom den i Genhold til § 5 kan skrues op til en efter min Mening forferdelig Størrelse, men, hvad det Finansielle angaar, ser jeg ligesaa stor Fare i § 2, naar der staar deri: „Der forbeholdes Staten Ret til efter 25 Aar fra Banens Åbning at overtage Banen med de paa den hvilende Forpligtelser imod kontant Indløsning af de udstedte garanterede og ugaranterede Aktier til en Pris lig Gjennemsnittet af disse Aktiers Markedspris paa Kjøbenhavns Børs i de sidste tre Aar.“ Jeg tror ikke, at der skal stor Skarpsindighed til for at kunne forestille sig, hvorledes dette vil gaa. Naar der er forløbet